

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Θ'.

ΑΘΗΝΑ, ΚΕΡΙΑΚΗ, 6 ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡΗ 1911

ΑΡΙΘΜΟΣ 454

ΕΝΑΣ ΛΛΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ.
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Χ. ΒΑΡΛΕΝΤΗΣ. Σὲ φύλλο γυνοπώρου.
ΚΛΕΑΡΕΤΗ ΔΙΠΛΑ. Νέος Ὀδυσσεύς.
Ο ΚΡΙΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΝΟΥΜΑ. Ἀψυχοὶ καὶ ἀχαράχτηριστοι.
Ο ΝΟΥΜΑΣ. Κύριε Λαγοπάτη, γίνεσαι συνέννοχος τοῦ συ-
κοφάντη Μιστριώτη.
ΛΥΔΟΣ ΠΟΔΑΒΡΟΣ. Κατρακύλισμα.
Τ. Δεκαπέντε μέρες στὸ Μωριά (συνέχεια).
J. TENEROMO. Συνομιλίες μετὰ τὸν Τολστόη — Τὸ χυμένο
αἷμα (μεταφρ. Δῆμος Βερενίκης).
Κ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ. Ὑπεράνθρωπος (Τέλος).
ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ — Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ — ΤΟ ΖΗ-
ΤΗΜΑ ΜΑΣ — Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ — ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑ-
ΤΟΣΗΜΟ.

ΑΨΥΧΟΙ ΚΙ ΑΧΑΡΑΧΤΗΡΙΣΤΟΙ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Ἀλεξαντρῆς μι-
λώντας στὴ Βουλὴ γιὰ τὸ διορισμὸ τοῦ κ. Σίμου Με-
νάρδου στὴν πανεπιστημιακὴ ἔδρα τῆς ἀρχαίας ἐλ-
ληνικῆς φιλολογίας, εἶπε ἀνάμεσα σὲ ἄλλα πὼς δὲν
πρέπει νὰ ἐπικρίνεται ἀπὸ τὸν κ. Πατσουράκο ὁ νέος
καθηγητῆς γιὰ τὸ δημοτικισμὸ τοῦ καὶ γιὰ τὴν ἀ-
φιέρωση φιλολογικοῦ τοῦ ἔργου στὸν Ψυχάρη, γιατί
αὐτὰ τὰ ἔκαμε ὅταν εἶταν νεώτερος καὶ εἰς «παρελ-
θούσαν ἐποχὴν». Δηλαδή μετὰ ἄλλα λόγια πὼς ὁ κ.
Μενάρδος τ' ἀποκήρυξε πιά τὰ τέτοια, ὅπως καὶ ὁ κ.
Ἀλεξαντρῆς ἀποκήρυξε τίς ἰδέες τοῦ γιὰ τὸ γλωσ-
σικὸ ζήτημα μόλις ἔγινε ὑπουργός.

Τὸ σημεῖο αὐτὸ τοῦ λόγου τοῦ κ. ὑπουργοῦ
εἶναι ἀπὸ τὰ πιδ σπουδαῖα, γιατί δείχνει τὴν ἰδεολο-
γία καὶ τὴν ψυχολογία μερικῶν ἀνθρώπων ἀπάνου
σὲ ζητήματα πολέμων καὶ ἀγώνων γιὰ ὀρισμένες
ἀρχές. Ἡ Ἑλλάδα κατρακύλισε ἠθικὰ καὶ πολι-
τικὰ γιατί ἴσα με σήμερὰ δὲ βρεθήκανε ἄντρες ἀλη-
θινοὶ στίς ἰδέες τοὺς καὶ σταθεροὶ στίς ἀρχές τοὺς
ποὺ νὰ δώσουν στὴν κοινωνία νὰ καταλάβῃ τί ἀψηλὸ

πράγμα εἶναι κείνο ποὺ ἀναγκάζει τὸν ἄνθρωπο νὰ
πολεμᾷ καὶ μετὰ τὴν ἐργασία ἔλθῃ τῆς ζωῆς τοῦ νὰ
στηρίξῃ τὴν ἰδέα ποὺ νομίζει πὼς τὸ ἄπλωμα καὶ
μεγάλωμά της θὰ δώσῃ τὴ σωτηρία σ' ἓνα πλανε-
μένο καὶ τυφλωμένο λαό. Ἀντίθετα μάλιστα, αὐτὸς
ὁ λαὸς ποὺ τὰ μάτια τοῦ τὰ ἔχει τ' ἀκαρῶνμένα
στοὺς πολιτικούς τοῦ, βλέπει κάθ' ἓνα ἀπὸ τοὺς
ἰδίους αὐτοὺς μιὰ σειρά ποὺ δὲν εἶναι ἀμιά σειρά,
μιὰ πολιτικὴ σύφωνα μετὰ τὸν ἀέρ τὸν φυσικόν, με-
τὶς κουδέντες τῆς ἀγορᾶς, μετὶς ἰαϊές καὶ ἐπι-
πόλαιες δημοκρατικὲς φωνές τῶν ἰσχυρῶν βορυβο-
ποιῶν, καὶ γιὰ τοῦτο στὴ Ρωμοσύνη ἡ λέξις **πολι-
τικὴ** κατάντησέ νὰ σημαίνῃ ψευτιά, μπερπαντιάζ,
ὕπουλότης καὶ κουτοπονηριά. Τοὺς πολιτικούς, ἀ-
κολουθοῦνε οἱ διάφοροι ἐπιστήμονες, οἱ μορφωμένοι,
οἱ ἄνθρωποι τῆς «ἁξίας», καὶ αὐτοὺς ὁ κοσμάκης ἔλθῃ.
Ἔτσι πλάθονται οἱ χαραχτήρες στὸν τόπο μας,
ἔτσι φουσκώνει ἡ θάλασσα τῆς ψευτιᾶς καὶ τῆς ἀνει-
λικρίνειας, ποὺ περιτύλιξε ὅλο τὸ δημόσιο βίον τῆς
Ἑλλάδας τὰ τελευταῖα χρόνια.

Στὸ γλωσσικὸ ζήτημα, ποὺ ἀπὸ τὴ φύση τοῦ
εἶναι τέτοιο, νὰ ξεσκεπάξῃ τοὺς χαραχτήρες, βλέ-
πουμε καθαρὰ καὶ κάθε μέρα τὴν ἐνταση καὶ τὸ
πλάτος τοῦ κακοῦ. Ὅσοι νέοι, προικισμένοι φυσικὰ
ἀπὸ πνέμα ἀνοιχτόθωρο, διαβάσουν, μάθουν, νοιώ-
σουν τί εἶναι φιλολογία, τί γλώσσα, τί γράμματα,
ποιὰ σκέψη ἔχουμε οἱ σημερινοὶ Ρωμοὶ πρὸς τοὺς
ἀρχαίους Ἕλληνας, ποιὰ σειρά συνεδέει τὸν ἔθνικόν
μας χαραχτήρα, ποιὰ ἐξέλιξις δείχνουν οἱ περα-
σμένοι αἰῶνες, ἀμέσως δέχονται στὴν ψυχὴ τοὺς
τὸ λεγόμενο δημοτικισμὸ μετὰ πάθος, μετὰ λαχτάρ, με-
τὶς φλόγα, γιὰ τὸ φῶς ποὺ ἀποκαλύφθηκε μπρο-
στὰ στὰ μάτια τοὺς, στὸ νοῦ τοὺς μέσα. Μιὰ ἰδεολο-
γία στηριγμένη σὲ ψεύτικες βάσεις, σὲ μουχλιασμέ-
νες ἀντιλήψεις, σὲ χιλιοπατημένες στράτες, γκρεμί-
ζεται σύβυλη, γιὰ νὰ φυτρώσῃ σὰ μυρωμένο ἀνοι-
ξιάτικο λούλουδο ἡ ἀκέρεια, ἡ ἀμιχτή, ἡ πλατιὰ
ἰδέα, ποὺ ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴ γλώσσα πασχίζει νὰ
ξαναδημιουργήσῃ τὴ χαμένη σὲ τοῦτο τὸν τόπο ἀλη-
θινὴ ζωὴ.

Ὅμως οἱ νέοι μεγαλώνουν, γίνονται ἄντρες,
τελιώνουν τίς σπουδές τοὺς, καὶ μπαίνουν στὴν
κοινωνία. Βλέπουν ἀμέσως τὴν ἀντίδραση στὸ ἰδα-
νικό τοὺς, τὴ σκοταδερὴ ἀντιλήψη τῶν πολλῶν, καὶ
ἀντὶς νὰ ἐνωθοῦνε, ν' ἀντιτάξουν τὴ δύναμή τοὺς